

WONDERKIPPEN

Op last van het ministerie van economische zaken fuseerde De Industrie in 1976 met de N.V. Appingedammer Brons MotorenFabriek. Echter ook als duo ging het bergafwaarts en wel dusdanig rap dat in 1977 het besluit moest worden genomen de De Industrie vestiging te Alphen aan den Rijn per 1 November van dat jaar te sluiten.

Economische zaken besliste dat De Industrie dicht moest omdat de mensen in het westen veel gemakkelijkere een nieuwe baan zouden kunnen vinden. Zo een 152 man verloor daarmee hun baan. Er was geen interesse meer voor de oerdegelijke De Industrie motoren. Grootste klant Smit Lloyd bestelde ondertussen al elders. Het product was te zwaar en leverde per kilo motor veel te weinig vermogen. Een 8 cil. D8 woog, exclusief het vliegwiel, zo een 54 ton en gaf de eigenaar er 2010 Pk voor terug. Een Brons 16 GV weegt 26 ton en levert 2000 Pk. Al die kilo's giet- en smeedwerk moeten wel betaald worden. Maak de rekensom: stel de kostprijs van gietijzer is heden € 4.— per kilo je koopt meer kilo's in dan het uiteindelijke schone gewicht na mechanische bewerkingen. Laten we zeggen zo een 30% meer kilo's. Ga maar rekenen.

Brons bood de mogelijkheid om te Appingedam te komen werken hetgeen door een tweetal ex. De Industrie medewerkers is gedaan. (Hoofd inkoop en een constructeur / ontwerper) En inderdaad vond het overige personeel snel emplooi in de eigen regio. Voor een handjevol mensen werd er te IJmuiden een service werkplaats ingericht daar zij eigenlijk te weinig kans maakten op een andere job.

Tijdens mijn eerste bezoek aan deze vestiging aan de Middenhavenstraat 35 bleek alras waarom. Men was volledig vastgeroest en bezat geen kennis van de grote wereld buiten hun gezichtsveld. Eind jaren tachtig is deze vestiging (met gezond

personeel) verkocht aan de nazaten van de allereerste medewerker van De Industrie de Fa. J.C. Terlouw.

Uiteraard heb ik dit allemaal niet meegemaakt. Ik kwam pas midden mei 1979 aan boord. Een oud collega vertelde ooit het volgende verhaal dewelke zich afspeelde zo eind 1977.

Zo tegen het einde van 1977 nam het aantal medewerkers van De Industrie ras af. Zelfs dusdanig snel dat er een beroep moest worden gedaan op Brons teneinde de laatste klantenorders af te bouwen en nog enige centen te kunnen beuren. Een groepje monteurs reisde daartoe af naar Alphen aan den Rijn en nam tijdelijk hun intrek in een pension.

Er was toen eigenlijk nog maar 1 De Industrie medewerker dewelke des ochtends de deuren opende, de kachel opstookte en de "Damsters" kon wijzen waar goederen en gereedschappen etc. zich bevonden. Het mannetje woonde niet ver van de zaak zodat dit geen zware belasting voor hem was. Wel voelde hij zich nogal verheven boven de boertjes van buiten. En dat hebben de boertjes van buiten hem dan ook, op geheel eigen wijze, laten weten.

Op zekere dag vraagt het mannetje aan onze mannen of ze hem van advies kunnen dienen met betrekking tot zijn kippen. Ze kwamen maar niet aan de leg. Onze professor zegt daarop dat ze die kippen dan wel eerst moeten zien. Er wordt afgesproken dat de Damsters dan des avonds bij hem op bezoek zullen komen teneinde de kippen te bewonderen en te beoordelen. Enfin, na einde werktijd vertrekt onze groep naar het pension voor de avondmaaltijd, maar niet alvorens bij een lokale winkel wat wondervoer voor die kippen te hebben gekocht. Die avond bewonderen ze de kippen en overhandigen ze het wondervoer zeggende: "Het zal een aantal dagen duren voordat je resultaat zult zien".

De volgende dag geeft ons mannetje die kippen het wondervoer. Een dag later rapporteert hij dat er nog steeds geen eieren zijn geraapt. Twee dagen later kopen onze Damsters een paar stijg eieren en vragen in het pension of ze aldaar gebruik mogen maken van de keuken. Ras worden de eieren gekookt.

Op de maandag, een week later, verschaffen ze zich midden in de nacht toegang tot het hoenderhok en verbergen daar de eieren. De volgende ochtend doet het manneke verslag van het wonderbaarlijke feit dat z'n kippetjes nu dan eindelijk aan de leg zijn. Hij had die ochtend, zoals iedere ochtend, het kippenhok betreden teneinde de eventuele eieren te rapen. Ja, daar lagen twee eieren en daarginds 3 en zo ging het maar door. Al snel was z'n pet vol en holde hij kraaiend van plezier het huis in voor een mandje. En hij vond meer en meer eieren een mandje vol. En deze liet hij nu vol trots zien.

Onze professor hield een referaat over de wonderen der natuur en dat je deze nooit moest onderschatten. De kippen hadden er alleen maar heel lang over gedaan om aan de leg te geraken. En terwijl hij dit zei tikte hij het eitje op tafel en verwijderde de schaal. Een beetje zout erbij en at het eitje zo op. "Ze hebben er zo lang over gedaan en zo veel kracht en energie verbruikt dat de eieren zelfs al gekookt zijn. Je hebt echte wonderkippen".

Het kereltje barstte toen in een onbedaarlijk lachen uit. Nog vele keren hoorden ze hem die dag plots weer in schaterlachen uitbarsten.

En de Damsters? Wel de Damsters hebben zelden zoveel lol beleefd aan vijf guldens.